



Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy o działalności leczniczej (dalej: udl) podmiot wykonujący działalność leczniczą to podmiot leczniczy, o którym mowa w art. 4, oraz praktyka zawodowa, o której mowa w art. 5 udl. W świetle art. 4 udl podmiotami leczniczymi zatem są:

- przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jedn.: Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447 z późn. zm.) - dalej usdg we wszelkich formach przewidzianych dla wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej;
  - samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej;
  - jednostki budżetowe, w tym państwowe jednostki budżetowe tworzone i nadzorowane przez Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Ministra Sprawiedliwości lub Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, posiadające w strukturze organizacyjnej ambulatorium, ambulatorium z izbą chorych lub lekarza podstawowej opieki zdrowotnej;
  - instytuty badawcze, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. Nr 96, poz. 618);
  - fundacje i stowarzyszenia, których celem statutowym jest wykonywanie zadań w zakresie ochrony zdrowia i których statut dopuszcza prowadzenie działalności leczniczej;
  - kościoły, kościelne osoby prawne lub związki wyznaniowe – w zakresie, w jakim wykonują działalność leczniczą.

W rezultacie rynek podmiotów leczniczych obejmuje przedsiębiorców oraz podmioty lecznicze niebędące przedsiębiorcami (samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej, jednostki

budżetowe), a także inne podmioty, do których należą instytuty badawcze, fundacje, stowarzyszenia i kościoły. Powyższe jednostki ustawa nazywa „podmiotami leczniczymi”, a w praktyce są to świadczeniodawcy medyczni (świadczeniodawcy rynku usług medycznych).

Zasadniczo poszerzenie katalogu świadczeniodawców medycznych związane jest z wyraźnym wskazaniem, iż należą do niego także przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej we wszelkich możliwych formach.

Podmioty lecznicze niebędące przedsiębiorcami mogą oferować usługi/świadczenia medyczne i podpisywać stosowne umowy z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych i Kasą Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w obszarze dopuszczonym statutem tych instytucji w zakresie: diagnostyki, leczenia, profilaktyki lub rehabilitacji.

Podmioty lecznicze będące przedsiębiorcami mogą oferować usługi/świadczenia medyczne –także z obszaru usług objętych umowami kontraktowymi z NFZ na zasadach rozliczeniowych (opłatach) ustalonych przez właściciela lub kierownictwo podmiotu medycznego. Nie mogą jednak do tego celu wykorzystywać urządzeń, aparatury czy pomieszczeń zakupionych lub powstałych z wykorzystaniem wsparcia np. środkami Unii Europejskiej, chyba, że umowy z tym wsparciem zawarte stanowią inaczej.

Podmioty lecznicze niebędące przedsiębiorcami jak również będące przedsiębiorcami mogą uzyskiwać dodatkowe środki finansowe z oferowania swoich usług osobom lub jednostkom zagranicznym na określonych zasadach. W taki sposób uzyskane przychody stanowią wartość dodaną do środków uzyskanych na podstawie procedur kontraktowania usług zlecanych przez NFZ.

*Źródło: materiał powstał w ramach projektu "Innowacyjna i sprawna administracja" współfinansowanego ze środków UE w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego, a realizowanego przez ZPP*